

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐν ταῦθα κ.
κ. συνδρομητάς δρ. διατ. 12.
Εξαμηνία » 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λάδι ἐτησία . . . δραχ. 14.
Εξαμηνία » 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράχ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ » 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

« Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἢ παραβαί-
νειν τις αὐτοὺς ἢ γεωχμεῖν ἐπὶ χειρὶ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι ».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4
Διὰ τὰ δικαστικά ἐγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναι τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.]

Τὸν Βάτην μιμούμενος ὁ ἐν Χίῳ ἐμποροπλοί-
αρχος κ. Ἀριστείδης Κόκκινος, μεταβάς ἐν ταῦθα,
ἐπεχείρησε τὴν ναυπήγησιν μεγάλης χωρητικότη-
τος πλοίου, ὅπερ εἰσέτι δὲν ἐπεραιώθη καὶ οὐδὲ ἐ-
δόθη αὐτῷ ὄνομα. Τὸ πλοῖον τοῦτο κατασκευάζει
ὁ Χρηστοφῆς Κρυστάλλης, εἰς τῶν ἀρχαίων ναυ-
πηγῶν τῆς πόλεώς μας, ἡ δὲ χωρητικότης αὐτοῦ
ὕπολογίζεται εἰς 600 τόνους (40 χιλιάδων κοι-
λῶν), ὅπερ διὰ τὴν στερεότητά καὶ κανονικότητά
του θεωρεῖται τὸ κάλλιστον τῶν μέχρι τοῦδε ναυ-
πηγηθέντων. Τὸν σκελετὸν τοῦ σκάφους τούτου ἐ-
πεσκεύησεν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Ἀγ-
λος πλοίαρχος J. C. Van de Poll, π ρ α γ μ α-
τ ο γ ν ὡ μ ο ν τ ο ὕ δ ι ε θ ν ο ὗ ς V e r i t a s E l i o-
y d καὶ διαιτητῆς τοῦ ναυτικοῦ δικα-
στηρίου, κατεμέτρησεν αὐτὸ καὶ οὐ μόνον ἐξη-
γεσεὶ τὴν στερεότητα τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ, ἀλλ'
ἠπόρησε πῶς ὁ ναυπηγὸς Κρυστάλλης, ὅπως ἁ-
μοίρος ὢν τῆς θεωρίας τῆς ναυπηγικῆς καὶ ἀδαῆς
τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς τοῦτο μαθηματικῶν γνώ-
σεων, κατώρθωσε διὰ μόνης τῆς πρακτικῆς ἀπκή-
σεως τοιοῦτον κανονικὸν καὶ σύμμετρον σκάφος νά
πῆξῃ. Ὅθεν τούτῳ μὲν ἐξεδήλωσε τὴν χαράν του
δίδον κατωρθοῦν πρακτικῶς ὅ,τι παρὰ τοῖς Ἀγγλοῖς
εἰδήμονες ναυπηγοὶ κατορθοῦσιν, τῷ δὲ πλοίαρχῳ
κ. Κόκκινῳ ἔδωκε τὴν διεύθυνσιν τοῦ δνόματός
του, ἵνα ἐπιδείξῃ αὐτὴν πανταχοῦ τῶν Εὐρωπαϊ-
κῶν λιμένων, ὡς γνῶμονα τῆς ἀρίστης τοῦ πλοίου
του κατασκευῆς καὶ οὕτω καταταχθῇ τοῦτο ἐν τῇ
τάξει τῶν ἐκλεκτῶν σκαφῶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ
γενικὸν καταχωρητήριον τῆς Ἰστιοφόρου ναυτιλίας.
Μετὰ τὸν Κόκκινον ἄλλη ἐταιρία ἐξ ἑκατὸν μετό-
χων, προσεζάρχοντος τοῦ διακεκριμένου ἐν τοῖς Ἑλ-
λησι πλοίαρχοις κ. Κ. Ζαννῆ, ἐπεχείρησε τὴν ναυ-
πήγησιν ἑτέρου πλοίου τῆς «ΝΑΖΑΡΕΤ» τόνων
500 χωρητ. (κοιλ. 30 χιλιάδων). Τὸ πλοῖον τοῦ-
το ἐπίσης ὡραιότατον ἀλλ' ἀσυμπαγές ἐστὶ ναυπη-
γεῖται τῇ ἐπιστάσει τοῦ κ. Α. Λειβαδάρου, περὶ οὗ
ἀνωτέρω εἵπομεν τὰ εἰκότα.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Σύρου ἀμιλλώμενοι καὶ
οἱ ἐν Χίῳ ἐμποροπλοίαρχοι, μανθάνομεν ὅτι διὰ
τοῦ ἀξιολόγου ἐμποροπλοίαρχου τῆς νήσου ἐκείνης
κ. Χρ. Σαλιάρη, ἐπεχείρησαν τὴν κατασκευὴν ὁμοίου
ἐταιρικοῦ πλοίου, χωρητικότητος τεσσαράκοντα
καὶ πέντε χιλιάδων κοιλῶν, ἥτοι πάντων τῶν μέ-
χρι τοῦδε κατασκευασθέντων καὶ κατασκευαζομένων
ἐν Σύρῳ μεγαλειτέρου. Τὸ μήκος τοῦ πλοίου τού-
του λέγεται 150 ποδῶν. Ἐὰν δὲ ὑπῆρχε πρόχει-
ρος ναυπηγῆσιμος ὕλη, ἥθελεν ἀμέσως κατασκευ-
ασθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐταιρίας καὶ ἕτερον ἴσου με-
γέθους, ὅπερ ἀναβάλλεται, μέχρις οὗ οἱ ἐν Σύρῳ
ξυλῆμποροι προμηθεύσωσιν αὐτῇ τὴν ἀναγκαίαν
καὶ διὰ τοῦτο ξυλείαν. Ἀξίον δὲ νὰ μὴ παραλεί-
ψωμεν ὅτι οἱ Χῖοι, μὴ διαιρούμενοι παρ' ἑτερογε-
νῶν στοιχείων, ἰσχυρὸν καὶ κεφαλαίων μὴ στερού-
μενον συνέστησαν ἐκεῖσε συναιτερισμὸν, ὅστις ἄ-
χρι τοῦδε ἐγένετο αἰτία ἵνα οὐ μόνον θεωρῆται ἡ
Χῖος δευτερεύουσα κατὰ τὸν πληθυσμὸν τῶν πλοίων

πόλιν τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τὸ Γαλαξείδιον, εἰ καὶ
ὑπερτερεῖ ταύτης κατὰ τοὺς τόνους, ἀλλὰ καὶ μέλ-
λει μετ' οὐ πολὺ νὰ κάμῃ γιγάντια πρὸς τὴν θα-
λασσοπλοίαν βήματα, διότι ἐκτὸς τοῦ συστήντος
ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ συνεταιρισμοῦ, ὅστις πολλὰς
καὶ σπουδαίας ὑπόσχεται εἰς τὸν τόπον ὠφελείας,
κατώρθωσαν νὰ συστήσωσιν ἐκεῖ καὶ Ναυτικὴν Τρά-
πεζαν, ἥτις ἂν καὶ δὲν εἶναι τόσῳ εὐεργετικὴ διὰ
τὴν ναυτιλίαν, ὅσον ἡλπίζον οἱ πάντες ὅτι ἐμελλε
νὰ ᾔηται, οὐχ ἥττον δὲν εἶναι πάλιν καὶ τόσῳ το-
κογλύφος, ὥστε νὰ ἀφανίσῃ τοὺς καταφεύγοντας
εἰς αὐτήν.

Καὶ αὗται μὲν ἐν συνόλῳ αἱ ἰδιωτικαὶ φιλοτιμίαι
καὶ αἱ ἐπίζηλοι ἐπιδόσεις τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν
καὶ τῶν ἄλλων, τῶν ἐτι ὑπὸ τὸ σκήπτρον τοῦ
Σουλτάνου διατελούντων ὁμογενῶν, ὧν οἱ δεύτεροι,
καίτοι ἐλάχιστον ἀριθμὸν ναυτιλλομένων ἀποτε-
λοῦντες ἐν συγκρίσει πρὸς ἐκείνους ἡμεῖς, πᾶσι ἐλπί-
σεων, καὶ τοῖς ὑπὸ Κυβερνήτην ἡκιστα μεριμνῶσαν
περὶ τοῦ θαλασίου ἐμπορίου διατελοῦντες, οὐχ
ἥττον ὑπερέδωκαν ἡμᾶς κατὰ τὰ δύο σπουδαιότερα
τῆς προόδου τῆς Ἑλλ. ναυτιλίας προσόντα, τὴν
ναυτικὴν τράπεζαν καὶ τὸν καθό-
λου συνεταιρισμὸν. Ταῦτα δὲ συστήσαν-
τες, καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ θὰ προβῶσιν, ἥτοι εἰς τὴν
ἰδρυσιν ναυτικῆς Σχολῆς, τὴν ἐ-
δραίωσιν τῆς καλῆς πίστεως καὶ ἐπὶ
τέλους εἰς τὴν σύστασιν ἰδιωτικοῦ ναυ-
τικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου, ἅτινα καθ'
ἡμᾶς θεωροῦνται λίαν εὐκατόρθωτα. Ὅταν δὲ μία
δράξ ὑποτελῶν τῇ Τουρκίᾳ ὁμογενῶν μετὰ τὸσαύ-
της εὐχερείας προβαίνει εἰς τὰ ἔργα τοῦ συνetai-
ρισμοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ναυτιλίας, ἅτινα
πλείστην ὅσῃ θέλουσι συνεπαγάγῃ εὐδαιμονίαν τῇ
ἰδιαιτέρᾳ αὐτῶν πατρίδι, εἰς δὲ τὴν κοινωνικὴν τῆς
νήσου ἀνάπτυξιν τὰ μέγιστα διὰ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ
θὰ ἐπιδράσωσι, δὲν εἶναι αἰσχύνῃ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐ-
λευθέρους Ἑλληνας νὰ μὴ ὁμονοῶμεν, καὶ νὰ μὴ
θέλωμεν ἀπὸ κοινοῦ νὰ συμπράξωμεν ὑπὲρ τῆς εὐ-
δαιμονίας τῆς Πατρίδος, ἥτις, ὡς ἄλλοτε ἀπεδεί-
ξαμεν, μεγάλας ἐκ τοῦ θαλασίου ἐμπορίου καὶ ἡ-
θικὰς καὶ ὕλικας ὠφελείας νὰ προσκτήσῃ δύναται;

Ἄλλ' ἐλησμονήσαμεν ὅτι ζητοῦμεν ἀπὸ τῶν
ναυτιλλομένων Ἑλλήνων ὁμόνοιαν, ἐνῶ τὸ παρά-
δειγμα τοῦτο ὠφελεῖ νὰ δώσωσιν αὐτοῖς πρῶτοι
οἱ πολιτευόμενοι. Καὶ ἀληθῶς οὕτως ἔχει. Διότι
εἰς ἕκαστον ἔθνος τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν παράδειγ-
μα δίδεται ἀπὸ τῶν ἀρχόντων πρὸς τοὺς ἀρχομέ-
νους. Ὅταν δὲ οἱ ἀρχόντες αὐτοῦ, μάλιστα δὲ ὡς
ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει συμβαίνει παρ' ἡμῖν, οὐ
μόνον ἀκλεῶς καὶ ἀναισχύντως διαπληκτίζονται
καὶ διχονοοῦσιν, ὅταν ὡς ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ
προσφέρονται πρὸς ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν, πρὸς
τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Θρόνον, καὶ ὅταν πρὸς ἕνα
καὶ μόνον σκοπὸν ἀφορῶντες, ἥτοι εἰς τὴν κατοχὴν
ἢ τὴν ἐκπόρθησιν τῆς ἐξουσίας, χάριν τῆς ὁποίας
καὶ εἰς ἀνόσιον τῶν νόμων ἐμπαιγμὸν προβαίνου-
σι, τότε τί πλέον πρέπει ν' ἀναμνήνῃ τις νὰ πράξῃ
ὁ εἰς τὸ παράδειγμα αὐτῶν ὡς εἰς καθημερινὸν ἀ-
κολασίας κάτοπτρον ἐσωπριζόμενος Ἑλληνικὸς
Λαός; Βεβαίως οὐδὲν ἄλλο πρέπει νὰ πράξῃ ἢ νὰ

μιμηθῇ αὐτοὺς, τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ τὴν κατα-
φρόνησιν ἣν πρὸς πᾶν, εἴτε θεῖον εἴτ' ἀνθρώπινον,
ἐπιδείκνυνται οὗτοι.

Ἄλλ' ὅχι, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τοῦτο εἶναι
ἀξιεπαινος· τοὔτεστιν ὅτι καταφρονεῖ τοὺς τοιού-
τοις μικροπρεπεῖς καὶ μικροφύχους ἀρχοντας του, καὶ
ἀπελπισθεὶς ὅτι θέλει τύχῃ συνδρομῆς τινος παρ'
αὐτῶν ὡς Κυβερνητῶν τῆς πατρίδος του, μόνος
χωρεῖ εἰς τὰ ἴδια ἔργα, μόνος προάγει καὶ πλου-
τεῖ, μόνος ἐπινοεῖ μέσα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πόρων
καὶ βελτίωσιν τῶν βιοποριστικῶν τεχνῶν, καὶ εἰς
τοῦτο τόσον θαυμασίως ἐπιδίδει, ὥστε ἀνὴρ Ἀγ-
γλος καὶ ἐκ τῶν ἀρίστων νηογνῶμόνων τῆς ἐαυ-
τοῦ πατρίδος, ἐπισκεπτόμενος τὰ Ἑλληνικὰ ναυ-
πηγεῖα καὶ ἐπισκοπῶν τὰ ἐν αὐτῷ ναυπηγούμενα
πλοῖα, θαυμάζει πῶς ὁ κ. Κρυστάλλης, χωρὶς νὰ
γινώσκῃ γεωμετρίαν καὶ στερεομετρίαν, ὡς ὑπὸ τῆς
ἐμφύτου τῷ Ἑλληνι καλλιαισθησίας καὶ εὐφυίας ὁ-
δηγούμενος, ναυπηγεῖ τεραστίαν τὸ μέγεθος ναῦν,
ἀπαραλλάκτως, ὅπως ὁ ἐπιστήμων εἰς τὰ ἔργα
ταῦτα Εὐρωπαῖος.

Πρὸς τι λοιπόν, ὦ πατέρες τοῦ ἔθνους, ἀνα-
βαίνετε καὶ καταβαίνετε τὰς Ὑπουργικὰς βαθμί-
δας; Πρὸς τί κόπτεσθε καὶ κατακόπτεσθε εἰς φα-
τρίας καὶ κόμματα, καὶ ἀνασχηματίζομε-
νοι καὶ μετὰ σχηματίζομενοι οὐδὲν ἄλ-
λο ποιεῖτε, ἢ νὰ δυσχεραίνετε ὁσημέραι τὴν τύχην
τῆς Πατρίδος καὶ νὰ παραλύετε τὴν διοίκησιν τοῦ
τόπου καὶ τῶν Νόμων τὸ κράτος; Πρὸς τι νὰ ἐπι-
νοήτε νέους καθ' ἑκάστην φόρους καὶ νὰ ἐπιφορτί-
ζετε δι' αὐτῶν τὸν νοήμονα, τὸν ἐργατικόν, τὸν
φιλόνομον τῆς Ἑλλάδος Λαόν; Ἰδοὺ ἡ Γεωργία
κεῖται ἡμελημένη, στερεῖται ἀρότρων, γεωργικῶν
ἐργαλείων, ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ ὅλων τῶν ἄλλων
βοηθημάτων. Ἰδοὺ ἡ κτηνοτροφία, ἄγνωστος ἐν
Ἑλλάδι, ὁσημέραι δὲ ὁ πληθυσμὸς τῶν ἡμετέρων
ζώων ἐλαττούμενος καὶ εἰς ἀνεπάρκειαν παραγω-
γῆς τοῦ ἰδίου γένους διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ ἀπει-
ρίαν τῶν κτηνοτρόφων καταντῶν. Ἰδοὺ τὸ ἐμπό-
ριον μαραινόμενον καὶ φυγαδεύμενον ἐξ Ἑλλάδος
δι' ἑλλειψιν νόμων αὐστηρότερον τὰ συμφέροντα
τῶν ἐμπόρων προστατευόντων κατὰ τῶν λυμαινο-
μένων αὐτὸ πτωχεύσεων, καὶ διὰ τὴν παντελῆ ὑ-
πὲρ αὐτοῦ ἀπρονοήσιαν σας ταύτην καταστρεφό-
μενον. Ἰδοὺ ἡ βιομηχανία ἐναυτῇ τῇ κοιτίδι αὐτῆς
δι' ἑλλειψιν ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς συνδρομῆς ἐκπνεύουσα.
Ἰδοὺ τέλος ἡ ναυτιλία ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος πιε-
ζομένη διὰ βαρέων φόρων καὶ κατ' ὕλην, καὶ κατ' εἴ-
δος, καὶ κατὰ σῶμα, ἐκτὸς δὲ κατατροχόμενῃ ἐν μὲν
τῇ Ἀνατολῇ ὑπὸ τῶν πειναλέων πρακτόρων σας,
οἵτινες εὐτύχημα αὐτῶν θεωροῦσι νὰ ἐμπέσωσιν
εἰς χεῖρας αὐτῶν Ἑλληνες ναυαγοὶ, καὶ εὐρημα
ποιοῦνται τὴν ὑπαρξιν ναυτικῶν ἐρίδων, ὅπως ἐξ
αὐτῶν τὸ βαλάντιόν των πληρώσωσιν· ἐν δὲ τῇ
Δύσει πάλιν, οὐ μόνον ἀπὸ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη
εἰς ἃ αὕτη ὑποβάλλεται δι' ἑλλειψιν καταλλήλων
ἐμπορικῶν συνθηκῶν (*) μέχρι μυελοῦ ἀπορροφᾶται

(*) Πρὸ τριῶν ἐτῶν περίπου ἔληξεν ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος
καὶ Ἰταλίας ἐμπορικὴ συνθήκη· διότι δὲ δὲν ἀνεγέρθη ἐκ

ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑλλειψιν πάσης συστάσεως, πάσης πίστεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, κατὰ πρόσωπον ὑβρίζεται καὶ προπηλακίζεται. Ὅτι δὲ λέγομεν ἀλήθειαν, μάρτυρας ἐπικαλούμεθα τοὺς ὅσοι ἐρυθριῶντες πολλάκις ἀκούουσιν, ἰστάμενοι ἐξωθεν αὐτῶν τῶν χρηματιστηρίων τῆς Εὐρώπης, καὶ ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ, τὰ ἐξῆς, ἅς σ τ α θ ῆ ἔ ξ ω, εἶναι Ἑ λ λ η ν ν α ὕ τ η ς, εἶναι κ λ ἔ π τ η ς. Διὰ τοῦτο δὲ πολλάκις καὶ μένει ἐν Ἀγγλίᾳ μόνος ὁ πλοίαρχος ἐν τῷ πλοίῳ, τῶν ναυτῶν τοῦ ναυτολογουμένων ὑπὸ ξένων πλοίων, καὶ οὐτε συνδρομῆς τινος τυγχάνει παρὰ τῆς ἐξουσίας, ἥτις νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς νὰ ἐπαναφέρωσι τὸ πλοῖον εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε ἄλλο εὐρίσκει πληρωμα ἐκ ξένων, καὶ ἂν εὖρη τοιοῦτον, ἡ ἐδαπάνησεν ὅλον τὸν ναῦλον εἰς μισθοὺς αὐτῶν, ἐκ τῆς ἀνάγκης ταύτης πλεονεκτούντων, ἡ ἀπώλεσε καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν μετὰ τοῦ πλοίου, ὅπερ ὑπὸ τῆς ἰπείρας αὐτῶν εἰς βράχους ἐξώκειλε πολλάκις καὶ συνετρίβη. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἤδη δ' ἐπὶ τὸ προκείμενον.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΗΝ.

[Συνέχεια ὅρα προηγούμενον φύλλον].

Β.) Τὰ ἱερὰ σχολεῖα εἶναι ἀναγκαῖα οὐχὶ μόνον πρὸς μόρφωσιν κλήρου διὰ τὰς κομπούλεις καὶ τὰ χωρία τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐν αὐτοῖς. Διότι οἱ μαθητευόμενοι ἐν αὐτοῖς, καταγράφονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν κομπούλεων καὶ χωρίων, ἀπὸ ἡλικιωθῶσι καὶ φθάσωσι τὴν κανονικὴν ἡλικίαν, εὐχαρίστως δέχονται νὰ χειροτονηθῶσι καὶ ἐγκατασταθῶσι ἱερεῖς ἐν ταῖς κομπούλαις καὶ χωρίοις, ἐξ ὧν κατὰγονται. Συνδεόμενοι μετὰ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγεννήθησαν, ἐνθα ἔχουσιν συγγενεῖς καὶ φίλους, ἐνθα κέκτανται ὀλίγα ἢ πολλὰ κτήματα, ἐπομένως καὶ συμφέροντα, εὐχαρίστως ἀσπάζονται τὸ ἱερὰ στάδιον, καὶ ἐγκαθίστανται ἐν ταῖς χωρίοις ἱερεῖς, ἔχοντες ὑπ' ὅψιν, ὅτι θὰ ἀπολαύσωσι συνάμα καὶ τῆς πρώτης ἐν τῷ τόπῳ τιμῆς. Ποριζόμενοι κτημάτων, ἐν μέρει δὲ ἐκ μικρᾶς τινός (ὡς ὑπάρχει ἐκείνη ἐν τῷ μέλλοντι) μισθοδοσίας πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐγγύων ἐφημερικῶν δικαιωμάτων (τὰ ὅποια, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, σήμερον μετὰ μεγίστης δυσκολίας καὶ ἀγανακτήσεως ἡ καὶ οὐδύλως κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, ὅπως δυστροπίας, τῶν ἐνοριτῶν συνάγουσιν οἱ ἐφημέριοι τῶν χωρίων), ἐν μέρει δὲ ἐκ τῶν τυχερῶν, θὰ δύνανται νὰ ζῶσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἐπαρκῶς. Διὰ τοῦτο εὐχαρίστως βλέπει τις, ὅτι σήμερον ἐχειροτονήθησαν καὶ ἐγκατεστάθησαν ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας ἱερεῖς, οἵτινες ἐγρημάτησαν μαθηταὶ τοῦ ἐνταῦθα ἱερὰτοῦ Σχολείου. Τούναντιον δὲ οἱ μαθηταὶ, οἱ ἐξερχόμενοι τῆς Ριζαρίου Σχολῆς καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς τυγχόντες ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως, καὶ καταγόμενοι συνήθως οὐχὶ ἐκ τῶν χωρίων ἢ κομπούλεων, ἀλλ' ἐκ τῶν πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν, δὲν καταδέχονται νὰ χειροτονηθῶσι διὰ τὰ χωρία ἱερεῖς καὶ νὰ ἐγκατασταθῶσι ἐν αὐτοῖς, καθόσον καὶ ἀναξιοπρεπὲς θεωροῦσι τοῦτο εἰς τὴν ἀνωτέραν αὐτῶν ἐκπαίδευσιν, καὶ μετὰ τοῦ τόπου δὲν συνδέονται, καὶ ἐπαρκῶς νὰ ζῶσι δὲν δύνανται ἐκ μόνων τῶν ἐτησίων ἐφημερικῶν δικαιωμάτων (καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ἤθελον συνάγει αὐτὰ παρὰ τῶν ἐνοριτῶν τῶν ἀνελλιπῶς καὶ χωρὶς δυστροπίας), καὶ τῶν τυχερῶν. Ὡστε ἐν περιπτώσει καταργήσεως τῶν ἱερὰτων Σχολείων, πάλιν οἱ Ἀρχιερεῖς θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ χειροτονῶσι διὰ τὰς κομπούλεις καὶ τὰ χωρία ἀνθρώπους, ὀλίγιστα εἰδότας γράμματα.

ΣΤ.) Εἶναι ἀλήθες, ὅτι τὰ ἱερὰτα Σχολεῖα εἶναι διωργανισμένα κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ κοινοβιότητος σύστημα, τὸ ὅποιον ἔχει καὶ τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, καὶ τὸ ὅποιον ἐπικρατεῖ μὲν ἐν τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀπεδοκιμάσθη ὅμως ἐν τῇ τῶν Διαμαρτυρουμένων ἐκκλησίᾳ. Καὶ ἴσως οὗτος εἶναι ὁ λόγος, διὰ τὸν ὅποιον θέλουσι τινες νὰ καταργηθῶσι τὰ ἱερὰτα Σχολεῖα. Ἀλλὰ μήπως καὶ τὸ ἐναντίον σύστημα, τὸ τῆς ἐλευθερίας περὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν βίωσιν τῶν μαθητευομένων, τὸ ἐπικρατοῦν ἐν τῇ τῶν Διαμαρτυρουμένων ἐκκλησίᾳ εἶναι ἀπληλαγμένον ἐπικινδύνων ἐλλείψεων; Ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἡ πρόθεσις νὰ ἀναπτυχθῶσι τὰ πλεονεκτήματα καὶ αἱ ἐλλείψεις ἀμφοτέρων τῶν συστημάτων αὐτῶν. Κατὰ τοὺς ὁρθῶς φρονούντας ὅμως ἀμρότερα εἶναι καταλλήλα, κατὰ τὴν διάφορον ἡλικίαν τῶν μαθητῶν ἐφαρμοζόμενα. Τὸ πρῶτον σύστημα τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ κοινοβιότητος εἶναι καταλλήλον διὰ τοὺς νεαροὺς ἡλικίας μαθητάς. Κατ' αὐτὸ

εἶναι δυνατόν. 1) νὰ ὑπάρχῃ αὐστηρὰ ἡθικὴ ἐπιτήρησις, ἥτις εἶναι λίαν ἀναγκαῖα εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ὡς ἐκτεθειμένην εἰς διαφόρους ἡθικοὺς κινδύνους. 2) νὰ διαγινώσκῃται ὁ χαρακτήρ ἐκάστου μαθητοῦ, καὶ νὰ διδῇται ἡ δέουσα ἀγωγή καὶ κτῆρ ἐκάστου μαθητοῦ, καὶ νὰ ἀσκήται ἡ πειθαρχία. 3) νὰ διδάσκῃται τοῦ ἥθους. 4) νὰ ἐδιδάσκῃται ἐν τοῖς ἀπαικῶν καρδίας τῶν νεαρῶν μαθητῶν αἱ ἀληθεῖς χριστιανικαὶ διδασκαλίαι. Τὸ δεύτερον σύστημα ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τοὺς προεχωρηκότας τὴν ἡλικίαν καὶ ἤδη ἐστοιχειωμένους μαθητάς. Οὗτοι δὲν ἀνέχονται πλέον τὸν περιορισμὸν, ἀλλὰ θέλουσι νὰ ζῶσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ σπουδάζωσιν ἐλευθέρως. Διατελοῦντες δὲ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ μὴ πιεζόμενοι ὑπὸ ἄλλου, ἀναπτύσσουσι καὶ ὑποθάλλουσιν αὐτοὶ οἰκοθεν τὸν ζῆλον πρὸς τὴν σπουδὴν. Δύνανται νὰ λάβωσι πείραν τοῦ κόσμου. Δύνανται δοκιμαζόμενοι, ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ, νὰ ἰσχυροποιήσωσι διὰ τῆς ὑπερνηκίσεως τοῦ ἐναντίου τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἡθικὴν αὐτῶν συνείδησιν, ἢν ἐμόρφωσαν ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ συστήματος τῆς ἀποκλειστικότητος καὶ κοινοβιότητος. Δύνανται, ἐπιδοθέντες εἰς ποικίλας καὶ εὐρείας σπουδὰς, καὶ διελθόντες οὐχὶ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ πολλὰ, ἂν θέλωσι Πανεπιστήμια, καὶ κατακτήσαντες εὐρείαν παιδείαν, καὶ τὰ πάντα δοκιμάσαντες καὶ τὸ καλὸν κατανοήσαντες, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπόστολον, νὰ διδῶσιν εἰς πάντα ἀντιλέγοντα λόγον τῆς Πίστεως.

Ἡ ὑπαρξὶς τῶν ἱερὰτων Σχολείων δὲν γίνεται οὐδόλως ἐμποδὼν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀποφοιτῶντας καὶ ἐφιεμένους νὰ λάβωσιν εὐρυτέραν παιδείαν, νὰ πράξωσι τοῦτο· μάλιστα δὲ χρησιμεύει ὡς μία προπαιδεύσις καὶ προπαρασκευὴ δι' ὅσους μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν θέλουσι νὰ τύχωσι τῆς τοιαύτης παιδείας, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχωσι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα. Ἀλλὰ τὰ ἱερὰτα Σχολεῖα εἶναι ἀναγκαῖα κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὅπως μετὰ τινὰ ἔτη ἀποκτήσωμεν ἱερεῖς διὰ τὰ χωρία καὶ κομπούλεις ἱκανῶς μεμορφωμένους καὶ ἀσυγκρίτως λόγῳ καλλιτέρους τῶν νῦν ὑπαρχόντων, τῶν ὁποίων πολλοὶ δυστυχῶς ἀγνοοῦσι καὶ τὴν ὀρθὴν ἀνάγκην. Ἰσως τις ὅμως εἴπῃ, ὅτι θέλω νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλλὰς καὶ διὰ τὰ χωρία ἱερεῖς ἐκ τῶν Πανεπιστημίων ἀποφοιτῶντας, καὶ μεγάλης παιδείας κατόχους, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν τῇ διαμαρτυρουμένῃ Γερμανίᾳ, τῆς ὁποίας καὶ αὐτῶν τῶν χωρίων οἱ ἱερεῖς εἶναι κάτοχοι μεγάλης παιδείας, καὶ μάλιστα τινες ἐξ αὐτῶν εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάσκωσι καὶ ἀπὸ τῆς ἐδρᾶς τοῦ Πανεπιστημίου. Ἔστω, ἀγαθὴ τύχη! Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ ἐξευρεθῶσιν ἄρθρα τὰ μέσα πρὸς τὴν τοιαύτην ἐκπαίδευσιν τῶν ἀποφοιτῶντων ἀρίστων καὶ εὐφυεστῶν μαθητῶν ἐκ τῶν ἱερὰτων Σχολείων καὶ τῆς Ριζαρίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς. Ἐξαιρεθῶσι ἄρθρα πόροι καὶ μέσα πρὸς τὴν ἀξιοπρεπὴ καὶ ἐπαρκῇ αὐτῶν συντήρησιν. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσεσιν. Βύχῃ; δ' ἔργον ἦθελον εἰσθαι, ὅτι μετὰ τινὰ ἔτη ἀποκτήσωμεν τοιαύτους ἱερεῖς διὰ μόναις τὰς πρωτευούσας τῶν νομῶν τοῦ Κράτους. Ἡ πρόνοσις δὲ ὑπαγορεύει νὰ γείνη σκέψις περὶ τοῦ τί ποιητέον σήμερον, καὶ συνάμα φροντίς, ὅπως ἀποκτήσωμεν κλήρον διὰ τὰς κομπούλεις καὶ τὰ χωρία καλλίτερον ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἔχομεν.

Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις ὑποβάλλοντες εἰς τὴν κρίσιν τῆς Σεβ. Βουλῆς, παρακαλοῦμεν αὐτὴν θερμῶς.

1) Νὰ τροποποιήσῃ τὸν μνησθέν νομοσχέδιον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάργησιν τῶν ἱερὰτων Σχολείων, τὰ ὅποια καθιεβετοῦμεν αὐτὴν οὐχὶ μόνον νὰ διατηρήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ, καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον καταρτίσῃ.

2) Νὰ πραγματοποιήσῃ διὰ νόμου τὰ ἐξῆς δύο μέτρα, τὰ ὅποια θεωροῦμεν ὡς λίαν συντελεστικά εἰς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἰδρύθησαν τὰ ἱερὰτα Σχολεῖα.

α.) Οἱ κατὰ τὴν περιφέρειαν ἐκάστου ἱερὰτου Σχολείου ἐνοριακοὶ ναοὶ, ἅπαντες ἀνεξαιρέτως, ἀναλόγως τῶν εἰσοδημάτων ἑκαστος, ὡς καὶ αἱ ἱερὰ καὶ μοναὶ, νὰ καταβάλλωσιν ἐφ' ἅπαξ συνεισφοράς, αἰτινὲς νὰ κατατεθῶσιν ἐν τοῖς διαφόροις ὑποκαταστήμασι τῆς ἐθν. Τραπεζῆς· ἐξ αὐτῶν δὲ νὰ οἰκοδομηθῶσιν ἐν ἐκάστῃ ἐδρᾷ τῶν ἱερὰτων Σχολείων καταστήματα εὐρύχωρα καὶ καταλλήλα, δυνάμενα νὰ χωρῶσι πλεονάζοντων 100 παιδῶν, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύωσι ὡς ἱερὰτα Σχολεῖα. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἀποφύγῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις τὴν πληρωμὴν ἐνοικίων διὰ τὰ καταστήματα τῶν ἱερὰτων Σχολείων, θὰ ἀποκτήσωμεν δὲ καταστήματα κατάλληλα πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν κληρικῶν. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει καὶ τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, τὰ ὅποια προσφέρουσιν οἱ χριστιανοὶ πρὸς πληρωσιν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν, θὰ συντελέσωσιν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν πληρωσιν μιᾶς τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀνεγέρσεως καταλλήλων οἰκοδομημάτων πρὸς χρῆσιν ἱερὰτων Σχολείων.

β.) Αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ νὰ ἐκλέγωσιν ἐκ τῶν διαφόρων χωρίων τῶν ὑπ' αὐτὰς δήμεν εὐαγῶν καὶ εὐμαθεῖς παῖδας, καὶ νὰ πέμπωσιν αὐτοὺς ὡς ὑποτρόφους εἰς τὰ οἰκεία ἱερὰτα Σχολεῖα, ἔστω καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον ἐγγυήσεως κτηματικῆς, ὥστε νὰ ᾔναι ὑπόχρεοι οἱ ὑπότροφοι τῶν δήμεν, ἀφοῦ φθάσωσι τὴν κανονικὴν ἡλικίαν, νὰ χειροτονηθῶσι διὰ τὰ χωρία τοῦ οἰκείου δήμου ἱερεῖς. Τὰ δὲ τροφικά αὐτῶν χρήματα (τὰ ὅποια σημειώσαν, ὅτι διὰ τὸ ἐνταῦθα ἱερὰτοῦ Σχολείου εἶναι μόνον δραχμαὶ 200 δι' ἑκάστον μαθητὴν ἐτησίως) νὰ πληρώνωνται ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, συνεισφερόντων ἀνακλῶν τῶν πόρων. Τοῦτο δὲ

νὰ γίνηται ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη ἀδιακόπως, καὶ πάλιν νὰ ἐπαναλαμβάνηται, ὡς αἰετὶς τὸ ὑπαγορεύει ἀνάγκη. Διότι ἐφαρμαζόμενον τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἔχῃ ὡς φυσικὴν συνέπειαν τὴν ὅτι μετὰ τινὰ ἔτη δι' ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς κομπούλεις τοῦ Κράτους θὰ ὑπάρχωσιν ἐφημέριοι ἐκπαιδευθέντες ἐν τοῖς ἱερὰτοις Σχολείοις. Εἶναι δὲ προτιμότερον νὰ ὑπάρχῃ εὐτελεστέρως διακώμηνσις ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς ναοῖς, ἢ νὰ λείπῃ τὸ ἀληθὲς τῶν ναῶν κόσμημα, ὁ ἅγιος τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ ἐφημέριος. Πιστεύομεν δὲ, ὅτι καὶ ὁ ἐλάχιστος δῆμος, ἔστω φημέριος. Πιστεύομεν ἐκ 3 χωρίων, καὶ αὐτὸς ὁ ἀποτελών καὶ ὁ συγκροτούμενος ἐκ 3 χωρίων, δύναται νὰ πληρῶνῃ ἐκ τῶν εἰμῶν καὶ μόνων κομπούλιν, δύναται νὰ πληρῶνῃ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν δραχμὰς 200 ἐτησίως πρὸς συντήρησιν ἐνὸς ὑποτρόφου ἐν τῷ ἱερὰτῳ Σχολείῳ, πολλῶν δὲ μᾶλλον οἱ μεγάλοι δῆμοι, αἰτινὲς, συγκροτούμενοι ἐκ 15 καὶ πλείονων χωρίων, ἐνίοτε καὶ ἐκ πόλεως καὶ κομπούλεων, καὶ περιέχοντες πολλοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς, δύνανται νὰ συνεισφέρωσι 600 καὶ 800 δραχμὰς ἐτησίως πρὸς συντήρησιν 3 καὶ 4 ὑποτρόφων ἐν τοῖς ἱερὰτοις Σχολείοις. Προβέβησαντες ἐπὶ τέλους, ὅτι εἶναι δικαιοτάτην καὶ συμφωνοτάτην πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ σκοπὸν, δι' ὃν τὰ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν εἰσοδήματα συνεισφέρονται παρὰ τῶν χριστιανῶν, νὰ χρησιμεύωσιν αὐτὰ κατὰ πρώτιστον λόγον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ κλήρου, καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν μεγαλοπρεπῶν κωδωνοστασίων, καὶ τὴν ὑλικὴν πολυτέλειαν, γόρως, μαρμαρόστρωσιν, κτλ. τῶν κτιρίων τῶν ναῶν. Μετὰ τῆς χρηστῆς ἐλπίδος, ὅτι ἡ Σεβ. Βουλὴ θὰ ἀποδεχθῇ τὰς ἀνω ἐκτεθείσας σκέψεις, ὑποσημειούμεθα εὐσεβῶς.

Ἐν Τριπόλει τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1874.

Οἱ ΚΑΗΡΙΚΟΙ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.

Ἱερεῖς.

Ἰωάννης Ἀρσένης. Ζησεῖριος Σακελλάριος.
Ἰωάννης Οἰκονόμου. Παῦλος Δριγούρης.
Νικόλαος Παπᾶ Σπυρίδης. Νικόλ. Παπαθανασόπουλος.
Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος. Παπαγ. Παπᾶ Νικητόπουλος.
Γεώργιος Ἀθανασόπουλος. Δημήτριος Βλασόπουλος.
Ἀλέξ. Ἀλεξανδρόπουλος. Γεώργιος Σαμαράς.
Σωτήριος Βασιλακόπουλος.

Διάκονοι.

Πρόκτορος Προκοπίου. Χαράλαμπος Κολώκας.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν δημοσίων

ἐξετάσεων τοῦ ἐν Χίῳ γυμνασίου

τῇ 30 Ἰουνίου 1874,

ὑπὸ τοῦ γυμνασιάρχου

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΙΑ.

Φιλόκαλος Ὀμήγουρις,

Πρόκειται σήμερον ἐνώπιον ὑμῶν δημοσίᾳ νὰ ἐξετασθῶσιν 85 μὲν μαθηταὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς γυμνασίου, 195 δὲ τοῦ ἑλλ. σχολείου, ὅπως ἰδόντες ὃν καὶ ἡδὴ παρήγαγον ἐνιαύσιον καρπὸν μαθήματα περὶ τὴν προγονικὴν καὶ τὴν λατινικὴν καὶ περὶ ἄλλων νεωτέρων γλώσσας καὶ ἐπιστήμας, πάντα κατὰ τὸν κανονισμὸν ὁρισθέντα καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἱκανότητος καὶ μεθόδου διδασθέντα, εἰς τὴν διανοητικὴν πρόοδον τῆς καθ' ἡμᾶς νεολαίας ἐνεπφρανθήτε. Ἀλλ' ἡ ἐκ τῶν ἐκπαιδευτηρίων διανοητικὴ πρόοδος δὲν εἶναι ἡ μόνη εἰς τὸν βίον ἐπαρκὴς καὶ περισπούδαστος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡθικὴ προκοπὴ, παραλλήλως ἐκείνῃ βαδίζουσα· ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις δὲ μετὰ λόγου προσδοκᾷ τις οἱ παῖδες οὐ μόνον ὠρελίων γνώσεων ἐγχερεῖς ἀμείσως νὰ γίνωνται, ἀλλ' ἐμμέσως καὶ χρηστοὶ πολῖται καὶ τίμιοι ἄνθρωποι νὰ παρασκευάζωνται. Διότι, ὅπου ὅλα ἔτη τρέφεται αὐτῶν ἡ διάνοια δι' ἐκλεκτῆς τροφῆς ἐκ τῆς τῶν κατὰ καιροῦ ἐξόχων ἀνδρῶν πείρας καὶ θεωρίας καὶ τοῦ περικυμμένου αὐτῇ σκότους κατὰ μικρὸν διαλυομένου τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας ἀπολαμπρύνεται, ἐκεῖ εὐκὸς εἶναι καὶ τῇ βουλήσει πρόωμος ὁ πρὸς τὴν ἀρετὴν ζῆλος νὰ ἐντρίχηται, ἀνεξίτηλος δὲ ταῖς ψυχαῖς νὰ ἐγχαράσσωνται ἀρχαὶ εἰς τὸ δέον καθοδηγοῦσιν καὶ ὅποια δεῖ μέλη τῇ κοινωνίᾳ παρασκευάζουσαι. Ἐκ τοιούτων δὲ μελῶν τῆς σωτηρίας καὶ τῆς προόδου πάσης κοινωνίας ἐξαρτωμένης, καὶ νομαθεῖται σοφοὶ καὶ κυβερνήσεις πεπολιτισμέναι τὰ μάλιστα προνοοῦσι περὶ τῆς διανοητικῆς τῶν παιδῶν ἀναπτύξεως, ὡς ἐμμέσως καὶ ταύτης εἰς τὴν ἡθικὴν συντελούσης μόρφωσιν, δι' ἧς ποτε οἱ παῖδες, ἀφ' οὗ εἰς ἀνδρας τελέσωσιν, ὁρθῶς τὰ πράγματα ἐκτιμῶντες, καλῶς νὰ διάγῃσι καὶ κατὰ σταθερὰς ἑξῆς πᾶσαν ἀρετὴν ν' ἀσκῶσιν. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ τῶν ἀρετῶν ἑξῆς δὲν ἐμποιοῦνται ὑπὸ μόνων τῶν ἀμείσως τὰς γνωστικὰς δυνάμεις ἀναπτυσσόντων, ἀλλὰ μάλιστα καὶ ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν παιδαγωγῶν καὶ ἄλλων πολλῶν, μεθ' ὧν τυγχάνουσιν ἀναστρεφόμενοι, ἐπὶ δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἀφ' οὗ καὶ ἄλλοτε εἶπον, πῶς ἐμμέσως καὶ οἱ διδάσκοντες συν-

τοτε, ἐν πλοῖον ὅπερ ἐπλήρωνε πρότερον 200 δραχ. ναυτικὰ τέλη εἰς τοὺς Ἱταλ. λιμένας, ἡδὴ πληρώνει 700. Ἀς κρίνῃ τότε ἕκαστος τί γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνθα κυρίως τὰ ἑξειδέουσι τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα.

τελοῦσιν εἰς τὴν τῆς βουλῆσεως μόρφωσιν, ἐπιτραπήτω μοι ἥδη, ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀληθῶς ἀγαπῶντας τοὺς αὐτῶν παῖδας γονεῖς καὶ ἄμω εἰς τοὺς ὁρῶντας παιδείας ὁρεγόμενους παῖδας, νὰ εἰπω τινὰ περὶ ἔξεων, καὶ μάλιστα τῶν ἡθικῶν, ἃς αὐτοὶ μάλιστα οἱ φιλόστοργοι γονεῖς, ἂν ποθῶσι νὰ ἰδῶσι ποτε ὁποῖους πρέπει ἄνδρας τοὺς φιλάτους αὐτῶν, προΐμω νὰ ἐμποικῶσιν αὐτοῖς ὁρεῖλουσιν.

Ὁ ὅλος ἀδύνατος τὸ σῶμα καὶ νῆπιος τὸ πνεῦμα καὶ ἀτελής γεννώμενος, ἐπὶ πλείστον δὲ προστασίας δεόμενος ἄνθρωπος, φύσει πρὸς κοινωνίαν ὁρῶν, ὅ,τι καθ' ἑαυτὸν νὰ πράξῃ ἀδύναται, τοῦτο μετὰ τῶν ὁμοίων ἐν κοινωνίᾳ συμβείων νὰ κατορθώσῃ δύναται. Διότι, εἰ μὲν αἱ κοινωνίαι, κατὰ τὸν φιλόσοφον, «πᾶσαι μὲν ἀγαθὴ εἰς τὸν ἀνθρώπου, μάλιστα δὲ καὶ τοῦ κυριωτάτου πάντων ἡ πασῶν κυριωτάτη καὶ πάσας περιέχουσα τὰς ἄλλας» αὕτη δ' ἐστὶν ἡ καλοῦμένη πόλις καὶ ἡ κοινωνία ἡ πολιτικὴ ἐν ταύτῃ τῇ τοῦ κυριωτάτου ἐνεκα ἀγαθῷ συγκροτούμενη πολιτικῇ κοινωνίᾳ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας βαθμῶν τῆς ἐγγενούς ἀδυναμίας καὶ νηπιότητος ἀπαλλασσόμενος οὐ μόνον ζῇ καὶ εὖ ζῇ, ἀλλὰ καὶ θαυμαστὴν ὄντως προσκτάται δύναμιν, νοημοσύνην καὶ τελειότητα. Ἀλλὰ πρὸς συγκροτήσιν αὐτῆς ἐδεήσεν ἐκούσιως μέρος τῆς ἰδίας ἐλευθερίας θυσιάσας νὰ συνοικισθῇ εἰς πόλιν, νὰ υποβληθῇ εἰς βίον κατὰ νόμον καὶ ὑπὸ νόμον καὶ νὰ μὴ πράσῃ ὅ,τι συμφέρει ἑαυτῷ καὶ ὀφείλει, ἀλλ' ὅ,τι συμφέρει μὲν ἑαυτῷ καὶ δύναται, χωρὶς ὅμως ἄλλους νὰ βλάπτῃ. Ἐρ' ὅσον δὲ ὑπὸ τοιοῦτους ὁρους συνεβίωσεν, κατὰ τὴν φύσιν τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τὰς δυνάμεις θαυμασίως ὡς ἀναπτύξῃ, πάντων τῶν περὶ αὐτὸν ὄντων τὴν φύσιν νὰ καταμάθῃ, τεχνὰς νὰ ἐξέρῃ ἀναγκαίας, δι' ὧν πάντα τὰ πρὸς ὑπερβίον καὶ εὐδαιμονίαν νὰ ἐκπορτίζῃται· ἀλλὰ καὶ ἔτι εἰς τὰ πρόσω χωρῆσας καὶ καλλιτεχνίας ἐπενόησε, δι' ὧν αἰσθητικὰς διὰ τῆς φαντασίας μορφὰς ἐξευρίσκειν καὶ περιβάλλων τὸ ἐν τῇ φύσει καλὸν ὑψηλοτέρων ὡς ἀπολαύει ἡδονῶν καὶ ἐπιστήμας συνεκρότησε, δι' ὧν ἄκτορος τῶν νόμων καὶ τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καταστάς ἀνεμόχλευσε τὰ ἐγκρατῆς γῆς, κατέδυ εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἀνέπτη εἰς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ, κατεμέτρησε τῶν οὐρανίων σωμάτων τὰ μεγέθη, τὰς ἀποστάσεις· καὶ τὰς κινήσεις, καθυπέταξε καὶ πρὸς ἰδίαν ὠφέλειαν καὶ τέσφιν μεταχειρίζεται τὰς ἰσχυράς τῆς φύσεως δυνάμεις· ἔτι δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, ἥτις εἶναι ὁ κυρίως ἄνθρωπος, ἐξηκρίβωσε, τῇ δὲ σοφίᾳ καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἀκμαιοῦ ἀνυψώθη, ὥστε κατανόησας μὲν ὅ,τι ὀφείλει πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους οἰκεῖν νὰ παρέχῃ αὐτοῖς, συνιδὼν δὲ καὶ ὅ,τι ὀφείλει ὡς δημιοῦργον, αὐτῇ τῇ τύχῃ ἐν χερσὶ καίτω· τοῦ δημιοῦργου, πρὸς τὸν αὐτοῦ Δημιουργὸν καὶ νομοδότην, ὑπακὸν δὲ τῆς ἡθικῆς τάξεως ἀρχηγόν, εὐσεβοφρόνως ὡς ἀπονέμει αὐτῷ. Ἰδὼν πῶς ἐν κοινωνίᾳ διὰ μακροῦ ἀγωνιζόμενος· τὰ μάλιστα ἐτελειώθη, ὁ δὲ κατ' ἀρχὰς μόνον δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ ἀπεπὶν ἄνθρωπος. Οὕτως ἄρα καὶ ὅσα ἡ ἐκάστη παρὰ τῆς Προνοίας ὁρισθεῖσα ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσις ἐπιβάλλει ἡμῖν ἐπιτελούμεν, καὶ εἰς τὴν πληρῶσιν σπεύδωμεν τοῦ καθόλου προορισμοῦ ἡμῶν, ἐν ᾧ πρόκειται ἡμῖν διὰ τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς, μάλιστα δὲ δι' ἡθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀναπύσεως· αἱ μὲν ἄλλοι τελειούμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸν Δημιουργὸν συνδεδεμένοι τῇ λογικῇ καὶ ἡθικῇ ἡμῶν φύσει διάφοροι κατὰ τὸ ἐφικτὸν ἐπὶ γῆς νὰ εὐδαιμονήσωμεν, τῶν δὲ τῆς ὕλης δεσμῶν κεκαθαρμένοι ἀπολυθέντες πρὸς Θεόν, τὸ ἀναρχὸν ἐκείνο καὶ ἀπειροτέλειον ὄν, κατὰ τὸν ἐμφυτὸν ἡμῖν πόθον ὡς ἀνυψώμεν καὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας κοινωνοὶ νὰ γενώμεθα. Ὅτι δ' ἐν τοσούτῳ ὕψει ὁ ἡμέτερος προορισμός, ἐκτὸς τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ λόγου ἀποκαλύψεως, καὶ ὁ ἐν ἡμῖν λόγος καὶ ἐμφυτὸς ἡμῖν ἀνώτερος συναισθημάτων καὶ πόθοι πείθουσι. Καὶ τοῦτον τὸν προορισμὸν ὅσοι μὲν προΐμω συνιδόντες νὰ πληρῶσωσιν ἔσπευσαν, προώδυσαν, ἰσχυρὰν ἡδαιμόνησαν· ὅσοι δὲ παραγνωρίσαντες παραμέλησαν, οὐ μόνον στάσιμοι καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀθλιοὶ ἐπὶ πολλὰ διετέλεσαν, ἀλλὰ καὶ θάττον ἢ βράδιον ἐλευσίνως κατεστράφησαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΕΛΤΙΟΝ

Τῶν ἐν Σύρῳ Κακουρηγοδικῶν.

Κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν Γ'. Σύνοδον τῶν ἐνταῦθα Κακουρηγοδικῶν, ἐξεδικάσθησαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἄχρις σήμερον αἱ ἐξῆς ἐγκληματικαὶ πράξεις· 1) Ὁ ἐπὶ βιασμῷ κατὰ τοῦ δεκαετοῦς Α. Χιωτίνου κατηγορούμενος δεκαπενταετὴς Ζαννὴς Μηλαῖος ἐκ Σύρου, κατεδικάσθη εἰς 2 1/2 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ τριετῇ ἀστυνομικῇ ἐπιτήρῃσιν. 2) Ὁ ἐπὶ ἀναίρεσι κατηγορούμενος Ν. Κακιδόνης, ἐκ Παρνασσίδος, κατεδικάσθη εἰς δεκαετὴ εἰρκτὴν. 3) Οἱ ἐπὶ ἀναίρεσι καὶ ἀποπειρᾷ ἀναίρεσεως κατηγορούμενοι Μιχ. Δήμας ἡ Κοτσόφης, ἐτῶν 14 καὶ ἐκστῆθις Δεδὲς ἡ Κασκιδός, στρατιώτης ἐξ Ἀθηνῶν, κατεδικάσθησαν, ὁ μὲν πρῶτος εἰς φυλάκισιν 2 1/2 ἐτῶν, ὡς ἀνὴρ, ὁ δὲ Κασκιδός εἰς ἐνὸς μόνου μηνός, κηρυχθεὶς ἐνόχος ἀπλοῦ τραύματος. 4) Ὁ Α. Μπουρὸς ἐκ Παρνασσίδος, κατηγορούμενος ἐπὶ θανατηφόρῳ τραύματι, κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν πέντε ἐτῶν. 5) Ὁ ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναίρεσεως κατηγορούμενος Ν. Κανιανίτης, ἐκ Παρνασσίδος,

κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν 14 ἡμερῶν, ἀπλοῦ τραύματος κηρυχθεὶς ἐνόχος. 6) Ὁ ἐπὶ ἀναίρεσι καὶ ἀποπειρᾷ ἀναίρεσεως κατηγορούμενος Δῆμος Σκαλλοῦ, ἐκ Παρνασσίδος, κατεδικάσθη εἰς δεκαπενταετὴ πρόσκαιρα δεσμῷ. 7) Ὁ ἐπὶ θανατηφόρῳ τραύματι κατηγορούμενος Χρῆστος Κουτρούμπας ἐκ Βασιλικῶν, κατεδικάσθη εἰς τετραμηνὸν φυλάκισιν. 8) Ὁ ἐπὶ ἀναίρεσι κατηγορούμενος Ἀθ. Μπουλουγοῦρης ἐκ Χαλκίδος, κατεδικάσθη εἰς 2 1/2 ἐτῶν φυλάκισιν. 9) Ὁ ἐπὶ βιασμῷ καὶ ληστείᾳ κατὰ τῆς ἐγγάμου Ἑλένης Μανδάλου κατηγορούμενος Γεώργ. Ἀποστ. Σόλιας, ἐκ Παρνασσίδος, κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν ἐξαετῇ, κηρυχθεὶς ἐνόχος μόνον βιασμοῦ. 10) Ὁ ἐπὶ ἀναίρεσι κατηγορούμενος Ἀθ. Π. Βλάχου, ἐκ Ψαχνῶν τῆς Χαλκίδος, κατεδικάσθη εἰς ἐνεαετῇ εἰρκτὴν. 11) Ὁ ἐπὶ ἀποπειρᾷ ἀναίρεσεως κατηγορούμενος Κωνστ. Τρίκας, ἐκ Χαλκίδος, ἀπηλλάχθη πάσης ποινῆς ὡς ἀμυνόμενος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως. 12) Οἱ ἐπὶ ἀντιστάσει κατηγορούμενοι Δ. Μακραντωνάκης κλπ. ἐκ Νάξου ἡθωώθησαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ πόλις ἡμῶν μετὰ πολλῆς λύπης εἶδεν ἐπανελθόντα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Ἀστυνομικῶν μας τὸν κ. Γ. Λουλουδάκη, ὃν ἔπαυσε νὰ θεωρῇ πλέον ὡς τοιοῦτον, ἀφοῦ μάλιστα τοιαῦτα μὲν ἐξετέθησαν ἐναντίον τοῦ δημοσίου, τοσαῦτα δὲ κατετέθησαν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδιωτῶν ἐνώπιον τῶν τὰς ἀνακρίσεις ἐφ' οἷς κατηγορεῖται ἐνεργούντων. Εἰ καὶ ἐν τῇ συναδελφῷ «Πατρίδι» ἐξετέθησαν ἐν ἐκτάσει τὰ αἰτία τὰ ἐπενεργήσαντα εἰς τὴν ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπάνοδόν του, οὐχ ἦττον ὁ κ. Δημάργος, ἀγνοοῦμεν διὰ τίνα λόγον δὲν ἐφρόντισεν νὰ προτείνῃ τὸν διορισμὸν καταλλήλου ἀστυνομικοῦ πρὸ τοσούτου καιροῦ, ὅπως μὴ συμβαίνωσι τὰ σκάνδαλα ταῦτα καὶ ὅπως παύσωσιν νὰ ἐπεμβαίνωσιν οὗτοι ἢ ἐκεῖνοι εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀστυνομικοῦ. Ἀλλὰ τε δὲ ἀπεδείχθη ὅτι οὐ μόνον ὁ κ. Ν. Βακῆς ἀλλὰ καὶ ἐδιοίκησε τὰ τῆς Ἀστυνομίας προσηκόντως ὡς Δημαρχικῶς Πάρεδρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μετ' αὐτὸν τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πιστευθεὶς ἀξίωσις συμπολίτης μας κ. Ξηραδάκης, ὡς Β'. ἀστυνομικός ἐνεργῶν. Ἐπειδὴ αἱ ἀναβολαὶ καὶ αἱ μελλήσεις τοῦ κ. Δημάργου περὶ ἐνὸς τόσῳ σπουδαίῳ ἀντικειμένου ἐγένοντο παραίτησι τῶν ἀστυνομικῶν τούτων ἀποπνίγειν, καὶ ἐπειδὴ αἱ παραπλάι καὶ ποικίλαι ἀπαιτήσεις τῶν μνηστήρων τῆς θέσεως ταύτης, γίνονται πρόσκομα αὐτῷ εἰς τὴν πρότασιν καταλλήλου προσώπου, (διότι πάλιν διαψεύδεται ἡ διαφημισθεῖσα ὡς γενομένη ὑπὲρ τοῦ κ. Λέστου) διὰ ταῦτα εὐχῆς ἔργον ἤθελε πράξῃ προτείνων ὡς πρῶτον Ἀστυνομικὸν τὸν κ. Ξηραδάκη, ὅστις πολὺ ὑπερτερεῖ τῶν ἄλλων μνηστήρων κατὰ τὰ προσόντα τοῦ Ἀστυνομικοῦ, καὶ ὅστις φαίνεται ὅτι θέλει εὐδοκίμησῃ, ὡς δεύτερον δὲ τινὰ τῶν ἀνεγνωρισμένων ὡς ἱκανῶν διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἐκ προτέρων ὑπηρεσιῶν, ὅπως παύσῃ μὲν ἡ ἀμφισβόλη αὐτῇ θέσει τῶν πραγμάτων, περιαιρεθῇ δὲ νομίμως τὴν ἀρχὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ ὁ κ. Λουλουδάκης. Τόσῳ δὲ ἐπείγουσαν θεωροῦμεν τὴν οὕτως ἡ ἄλλως λύσιν τοῦ ζητήματος· τοῦτο, ὅτῳ μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ὁ κ. Νάξος καὶ ὁ κ. Ζαλλώνης, ἀναμειγνύονται εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου, ἀξιοῦντες ἵνα τὰ πάντα ὑπεκωσιν αὐτοῖς ἐνταῦθα, ἐν ᾧ οὐδεὶς τῶν συμπολιτῶν μας τοιαύτην τούλάχιστον ἔχει ἀξίωσιν. Εἰ καὶ ἐκτιμῶμεν τοὺς εἰρημένους κυρίως διὰ τὴν κοινωνικὴν τῶν θέσιν, οὐχ ἦττον καὶ ὁ πρῶτος ἐπράξε προχθὲς κακὰ, ἀπαιτήσας παρὰ τοῦ Β'. Ἀστυνομικοῦ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ὑφισταμένων τὰ ὅργανα τῆς ἐξουσίας Τηνίων ναυτικῶν, (ἐκτὸς ἂν ἡ κατ' αὐτῶν ἐκτοξευθεῖσα ὕβρις θεωρῆται κοσμηματικὸν ἐπιθετον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κ. Νάξου) καὶ ὁ δεύτερος δὲν ἐσκέφθη συνετῶς θελήσας νὰ προκαλέσῃ τὴν διοικητικὴν παρέμβασιν, χάριν δύο περαιοματῶν, ἀφοῦ ὁ κ. Ξηραδάκης λίαν ἀεροφρόνως καὶ ἀνεκτικῶς φερόμενος δὲν ἀντέτεινε μὲν εἰς τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν, δὲν ἐκρίνεν ὅμως καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν ἀξιοπρέπειαν ν' ἀπολύσῃ αὐτοὺς ἀμέσως, διότι τοῦτο τὸ ἀπῆται ὁ κ. Νάξος ἢ ὁ κ. Ζαλλώνης. Ἀλλ' ὅλα ταῦτα εἰς ἐπόμενον νὰ γίνωνται εἰς ἕνα τόπον, εἰς δὲ οὐ μόνον αἱ συνδράμῃ ἡμῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐτεροδράμῃ, συνεισίστανται πλέον νὰ διατάττωσι τὸν Ἀστυνομικόν, οὗτος δὲ νὰ ὑπακούῃ ἀμέσως εἰς τὰς διαταγὰς των, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο καὶ γίνεται τοῦ κ. Λουλουδάκη ἀστυνομικοῦ. Ὅταν δὲ ὁ ρόμδος κακομάθῃ εἶναι ἡμῶν δέσποιν, νὰ καλομάθῃ. Ἐν τούτοις ἃς ἰδῶμεν ποῦ μέλλει νὰ καταλήξῃ ἡ ἀστυνομικὴ αὕτη, κατὰ τὴν συναδελφον «Πατρίδα», κωμῶδιᾳ, ἀφοῦ ὁ κ. Ξηραδάκης, ἀποσχὼν τῆς ὑπηρεσίας, φαίνεται πρὸς τὸ παρὸν μὴ ἐπιθυμῶν νὰ συνυπηρετῇ μετὰ τοῦ κ. Λουλουδάκη, ρόβῳ τοῦ μὴ κοινωνήσῃ ἄλλων καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἀλλοτρίοις παραπτώμασιν.

Γενομένης ἐκλογῆς τῶν μελῶν τοῦ παρ' ἡμῖν ἐμποροδικείου τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀνεδείχθησαν, ὡς ἐμποροδίκαι μὲν κατὰ πλειοψηφίαν οἱ ἀξιότιμοι συμπολίται ἡμῶν κ. κ. Ἐλπ. Λαδόπουλος, Ν. Π. Ράλλης, Ἐμμ. Ζερβοδάκης, Σ. Κ. Πρώτος, Γ. Ζωγραφάκης, Π. Αὔγερινος, Ἀν. Κοπκίλης, Κ. Ἰωαννίδης, Ν. Πατριάρχης, Στῆλ. Δημ.

που, Γ. Γιαννιόγλου καὶ Ἀλέξ. Μαυρογορδάτος· ὡς Πάρεδροι δὲ οἱ κ. κ. Μιχ. Πάγκαλος, Ἐμμ. Πούπουρας, Στέφ. Τριποῦσης, Λεων. Κωνσταντινίδης καὶ Π. Κουλιδάκης.

— Ὁ θεατρικὸς θίασος τοῦ ἡμετέρου Θεάτρου κατηργήθη ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, καὶ προπαρασκευάζεται εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ περὶσταθισμένα δράματα. Καθ' ἃ μανθάνομεν πρῶτον μελοδράμα μέλλει νὰ διδῇ τὸν «Εὐεραῖον». Αἱ παραστάσεις ἀρχοῦνται ὁριστικῶς τὸ προσεχὲς Σάββατον.

— Παρὰ τοῦ Γραφείου τῆς Νομαρχίας πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Ἐπαρχος Τήνου κ. Μάτσας, δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς θέσεώς του ἀνευ ἀδείας, καθ' ἃ ὁ ἐκ Τήνου ἀνταποκριτὴς ἡμῶν γράφει, ἐπομένως συνιστῶμεν αὐτῷ ἵνα τοῦ λοιποῦ παρέχῃ ἡμῖν ἀκριβεστέρως πληροφορίας.

— Τὰ δημοσιευθέντα πρὸ τινος ἐν τισι τῶν ἐγγυρίων φύλλων κατὰ τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης εὐεργετικῆς Τραπεζῆς τῆς «Πανδώρας», ἐπόμενον ἦτο νὰ ἐμβάλωσιν εἰς γενικὴν ἀνυσίαν τοὺς κ. Μετόχους, καὶ νὰ γεννήσωσιν ὑπονοίας περὶ τοῦ ὅτι δῆθεν δὲν βαίνουσι καλῶς τὰ κατ' αὐτήν. Τὰ διαδιδόμενα δὲ φαίνεται ὅτι ἐπέδρασαν πολὺ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν μετόχων τῶν Σπετσῶν, ἐνθα ὑπάρχει ὑποκατάστημα τῆς τραπεζῆς ταύτης, διευθυνόμενον παρὰ τοῦ κ. Δ. Γκοῦμα, καὶ διὰ τοῦτο συνελθόντες ἀτήρησαν παρ' αὐτοῦ νὰ συγκαλέσῃ ἑκτακτον συνέλευσιν καὶ νὰ βεβαιώσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς θέσεως εἰς τὴν διατελεῖ τὸ ὑποκατάστημα τοῦτο. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐρεύνης ἀπεδείχθη ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἀρίστην κατάστασιν, ἦτοι ὅτι θέλει ἀποφέρει ὠφελείας 13 τοῖς 0/0, ἐπέσθησαν οἱ κ. Μετόχοι ὅτι καὶ τὰ περὶ τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος τῆς «Πανδώρας» διαδοθέντα ἦσαν φῆμαι κακεντρεχῶν ἀνθρώπων. Οὐχ ἦττον ἐν τῇ αὐτῇ συνέλευσει ἀπεφασίσθη νὰ παρακληθῇ ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς κ. Νικολιάδης νὰ προβῇ καὶ οὗτος εἰς ἑκτακτον συνέλευσιν, ὅπως ἀποδείχῃ καὶ ἐνταῦθα ὅτι βαίνουσι καλῶς τὰ συμφέροντα τῶν κ. Μετόχων καὶ παύσῃ τὰ ταράττη τὴν ἀνυσίαν τοὺς μετόχους αὐτῆς. Γινώσκοντες ὅτι ὁ κ. Νικολιάδης καὶ μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πολλῆς αὐταπληρώσεως ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς εἰρημνῆς Τραπεζῆς, παροτρύνομεν καὶ ἡμεῖς αὐτόν, νὰ προβῇ εἰς τὸ μέτρον ἐκτάκτου συγκαλέσεως τῶν μετόχων, καὶ ἀποδείξας κακοδόλους καὶ συκοφάντας τοὺς καταφερομένους κατὰ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ιδρύματος, φημὶ μὲν τὰ στόματα τῶν μοιρητῶν, καθησυχάζῃ δὲ τοὺς φόβους καὶ τῶν ἐν Σπέτσαις καὶ τῶν ἀλλαχοῦ εὐρισκομένων κ. Μετόχων.

— Οὐ μόνον περὶ τὰ δημόσια καθήκοντά του ὁ ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Ταχυδρομείῳ ἐλεγκτὴς κ. Μ. Τσόγκας σπάνιαν ἐπιδείκνεται προθυμίαν καὶ τιμιότητα ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνατροπὴν καὶ τὰς ἰδιωτικὰς ἀρετὰς φαίνεται μὴ ὑστερῶν. Τεκμήριον τούτου τρανὸν ἔσχουμεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, καθ' ἣν ἀνευρὼν χρηματοφυλάκιον, ὅπερ τῶν ἰδιωτῶν τις ἐλησμόνησεν εἰς τὴν θυρίδα τοῦ ταχυδρομείου, ἔσπευσεν ἀμέσως διὰ κήρυκος νὰ ἐπιζητήσῃ τὸν ἀπολέσαντα αὐτό. Τὴν πρᾶξιν ταύτην φέρομεν εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐρ' ὅσον εἶναι ἀριστος ἀρίστου καὶ ἐντίμου βίου διὰ τὸν κ. Τσόγκαν αἰώνως.

— Μετὰ μεγίστης χαρᾶς γνωστοποιούμεν εἰς τὸ κοινὸν Ἑρμοπούλεως, ὅτι ἡ κατ' ὅλα ἐντιμὸς καὶ ἐνάρτετος κ. Ἀννεζιῶ, σύζυγος Ἱερωνύμου Μαντσουλίνου ἐξασκηθεῖσα πρακτικῶς ὡς Μαία, ἐνταῦθα, ἐπὶ πλείστα ἔτη, παρὰ τῇ γνωστῇ διὰ τὰς γνώσεις καὶ ἱκανότητα, γηραιᾷ πενθερᾷ τῆς Βιρηνῆς Μαντσουλίνου (ἀρχαία Μαία) σπουδαστῶν ἐν Ἀθῆναις εἰς τὸ Μαλειωτικόν, καὶ ὑποστᾶσα ἀρτίως ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως, ἡδουκίμησε λαβούσα ἀπὸ τῆν διεύθυνσιν τοῦ Μαλειωτικοῦ καὶ τὸ Βασιλικὸν Ἰατροσυγγραφεῖον τὸ ὑπ' ἀριθ. 8,070 ε. ε. δίπλωμα, ἐν ᾧ τῇ ἐκφράζονται ἡ κοσμιότης, τὰ χρηστὰ αὐτῆς ἦσαν καὶ ὁ βαθμὸς ἀρίστα, καὶ συνεπῶς τῇ ἐδόθη ἡ ἀπόλυτος ἀδεία ἐπιστήμονος Μαίας. Συγχαίροντες δὲ τὴν Ἑρμοπούλιν, διότι ἀπέκτησεν τοιαύτην ἐπιστήμονα καὶ ἐνάρτετον Μαίαν, θεωροῦμεν συνάμα ἀπαραίτητον καθήκον νὰ συστήσωμεν ταύτην εἰς τὰς Ἑρμοπολίτιδας οἰκογενείας, ὡς Μαίαν, καὶ ἃς ἦναι βέβαιαι, ὅτι θέλουσι μένει εὐχαριστημένα διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν γλυκεῖαν αὐτῆς συμπεριφορὰν, κατοικεῖ δὲ αὕτη πλησίον τοῦ Δημαρχείου, ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Σφυρη.

Ὁ κ. Κλῶν Σ. Στεφάνου, περὶ οὗ ἄλλοτε ἐγγράψαμεν τὰ εἰκότα, ὡς ἀσχοληθέντος εἰς τὴν συλλογὴν καὶ τὴν πιστὴν ἀντιγραφὴν τῶν κατὰ τὴν νῆσον ἡμῶν ἐπιγραφῶν, προέβη ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀρχαιολογικοῦ πονήματος, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου» ὅπερ προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ, καθ' ἃ ἡ ἀγγελία αὐτοῦ, ἦν εὐθὺς παρατιθέμεθα ἐνταῦθα, ἀναφέρει. Συνιστῶντες τὸ πόνημα αὐτοῦ τοῦτο τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις, ὡς ἄξιον μελέτης καὶ ἀποκτήσεως, πεποιθόμεν ὅτι θέλουσι συνδράμῃ αὐτὸν προθύμως, τῆς ἀξίας τοῦ πονήματος ὁρισθείσης εἰς δραχ. Β. Δ. 2. Αἱ συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς «Πανόπης».

Г. КУТРИЛАКΗΣ.